

ved Farvandslodsning har virket efter denne Hensigt, altsaa tilfredsstillende. Efter dette forekommer det mig, at Rigsdagen, specielt Folketinget, havde Krav paa, at den højtærede Minister, naar vi nu stod overfor den forlangte Revision, oplyste os om, hvorledes de saakaldte Farvandsbestemmelser har virket, men man finder i det foreliggende Lovforslag og de dertil knyttede Bemærkninger aldeles ingen Oplysninger derom. Man finder kun Antydninger af Oplysninger i saa Henseende. Hvad faar man da? Ja, den Vejledning, der foreligger, finder man, hvis man ser efter i Bemærkningerne til Lovforslagets § 41. Her siger Ministeriet bl. a.: „Det har i det anførte Tidsrum, hvori Bestemmelserne har været prøvede, vist sig, at de ikke har kunnet tilvejebringe den økonomiske Tryghed og Tilfredshed blandt de interesserede Parter, som man havde tilsigtet. Den paagældende Ordning har vel haft sin Betydning dels som et Forsøg, dels som en Overgangsforanstaltning, men den egner sig efter de indvundne Erfaringer neppe til at danne Grundlaget for en *varig* Ordning.“ Med andre Ord, Ministeriet, der i sin Tid har tiltrådt den foreslaaede Ordning, resolverer: Færdig med 40, vi skal ikke have mere af Folketingets Ordning, nu foreslaar vi noget fuldstændig nyt!, og i Stedet for Oplysninger faar vi et Forslag, der gaar ud paa en midlertidig Ordning, der forekommer mig at være ganske ejendommelig. Ministeriet siger nemlig først efter at have bebrøjet Folketingets Ordning, at den ikke egner sig til at blive varig, at man overheadet ikke finder Tidspunktet egnet til at foreslaa en endelig Løsning. Efter denne Indledning foreslaar man, uden at have bevist, at Folketingets Ordning var uanvendelig, en ny Ordning, der i Forhold til den Ordning, som Folketinget i sin Tid kom til Forlig om, ikke betegner en Væsenforskel, men kun en Gradsforskel. Forskellen er nemlig den, at et Lodseri, som nu under visse Omstændigheder maa tilbagebetale 80 pCt. minus 20 pCt. Opmuntringspræmie, altsaa ca. 60 pCt., efter Forslaget kun kommer til at tilbagebetale 50 pCt. Her foreligger altsaa en Gradsforskel, men jeg maa dog tilføje, at der i Lovforslagets Bestemmelser viser sig endnu en lille Nuance, som er mig ret uklar, § 41 siger nemlig, at Tilbagebetaling kun sker fra den forbilodsede Station indtil Lodsningens Endepunkt. Jeg erkender, at jeg til Trods for, at jeg har beskæftiget mig en Del med Sagen, ikke er i

Stand til at overse Betydningen af disse Ord eller til at se, om der i disse maaske skulde kunne ligge et eller andet, som gør Gradsforskellen betydeligere, end jeg har været i Stand til at opdage.

Man spørger da sig selv, hvorledes dette Forslag i Praktis vil virke, og man har her fra Folketingets Side ikke andet at bygge paa end visse Oplysninger om Virkemaaden, som findes i Bemærkningerne til § 41. Den Illustration, som der fremsættes, antyder, at det maa være Frederikshavns Lodseri, det kommer til at gaa ud over, og at Nyborg sammen med Helsingør skulde lukrere paa Forhaand. Jeg finder Anledning til at sige, at det for mig er ganske uafgørende, om det Lodseri, som ligger i min Valgkreds, kommer til at lukrere ved Forholdet. Det afgørende for mig er, hvorvidt det Forlig, der er sluttet her i Folketinget — og jeg kan sige: i Rigsdagen — mellem alle de interesserede Parter, er egnet til Opretholdelse eller ikke. Hvis de to Aars Virksomhed i Virkeligheden har gjort det klart, at Bestemmelserne har svaret til Hensigten, bør, efter min Formening, Forliget opretholdes. Min Mening er, at Ministeren burde have givet Folketinget ganske anderledes udtømmende Oplysninger om Resultatet af Bestemmelserne, end vi har faaet, og at Forliget paa ingen Maade bør fraviges alene paa Grundlag af de Bemærkninger og Oplysninger, der er fremsatte i Anmærkningerne.

Jeg vender mig derefter til de Bestemmelser, der vedrører en lige Deling af Lodsfortjenesten ved en Del af Landets Lodserier. Delingen foregaar nu mange Steder paa den Maade, at den Fortjeneste, et Lodseri har haft, deles i lige Parter mellem Lodserne, men der er andre Steder, hvor der finder en saakaldt ulige Deling Sted, et Forhold, der sikkert i Virkeligheden er ganske irrationelt og kommer til at virke i høj Grad tilfældigt. Jeg erklærer mig i høj Grad villig til at arbejde med paa at komme bort fra dette System, men det forekommer mig paa den anden Side rigtignok, at dette som alt i Statslivet bør ske under varsel og Hensyn til de bestaaende Forhold, saa at man ikke med eet Slag berøver en Mand en Indtægt, som han med

Rettelse.